

C/2024/3065

13.5.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 stycznia 2024 r. w sprawie T-409/21, Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 3 kwietnia 2024 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-242/24 P)

(C/2024/3065)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar, C.-M. Carrega, C. Kovács, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylenie wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) z dnia 24 stycznia 2024 r. w sprawie T-409/21, Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejskiej;
- oddalenie skargi w pierwszej instancji jako bezzasadnej;
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie wyroku Sądu z dnia 24 stycznia 2024 r. w sprawie T-409/21, Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska w zakresie, w jakim dotyczy on środków, o których mowa w motywie 198 lit. a)–d) decyzji Komisji C(2021) 3918 final z dnia 3 czerwca 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.56826 (2020/N) – Germany – 2020 reform of support for cogeneration i w sprawie pomocy państwa SA.53308 (2019/N) – Germany – Change of support existing CHP plants (art. 13 KWKG);
- tytułem żądania ewentualnego – oddalenie skargi w pierwszej instancji jako bezzasadnej w zakresie, w jakim dotyczy ona środków, o których mowa w motywie 198 lit. a)–d) decyzji Komisji C(2021) 3918 wersja ostateczna z dnia 3 czerwca 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.56826 (2020/N) – Germany – 2020 reform of support for cogeneration i w sprawie pomocy państwa SA.53308 (2019/N) – Germany – Change of support existing CHP plants (§ 13 KWKG);
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera je na jednym zarzucie.

W swym jedynym zarzucie wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy dokonywaniu wykładni kryterium „zasobów państwowych” w celu zakwalifikowania środka jako pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W ramach tego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi w pierwszej kolejności, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż ponoszenie obciążenia finansowego z tytułu środków wsparcia dla kogeneracji przez operatorów systemu dystrybucyjnego nie stanowi podatku ani innej obowiązkowej opłaty w rozumieniu orzecznictwa Trybunału.

Po drugie, w ramach swojego jedynego zarzutu wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że naruszył prawo, uznając, iż orzecznictwo Trybunału w sprawie PreussenElektra⁽¹⁾ nie ogranicza się do przypadków, w których państwo interweniuje w kontekście ustalania cen transakcji w drodze regulacji cen rynkowych, takich jak ustalanie cen minimalnych lub regulowanych lub minimalnych ilości odbioru, lecz obejmuje również sytuacje, w których państwo nakłada bezpośrednie obowiązki w zakresie płatności między stronami prywatnymi, chociaż u ich podstawy nie leży jakikolwiek stosunek umowny.

⁽¹⁾ Sprawa C-379/98, EU:C:2001:160.